

عنوان مقاله:

طراحی و تبیین الگوی خودرهبری با استفاده از تعالیم اسلامی در قرآن کریم و نهج البلاغه

محل انتشار:

پژوهش نامه مدیریت تحول، دوره 12، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

امیرمسعود عطائی - دانشگاه اصفهان

سیدمحسن علامه - دانشگاه اصفهان

علی صفری - دانشگاه اصفهان

محمدصالح طیب نیا - دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر، طراحی و تبیین ابعاد خودرهبری بر مبنای نظام ارزشی اسلام با استفاده از آموزه‌های قرآن کریم و نهج البلاغه است. این پژوهش به روش کیفی - کمی (ترکیبی) انجام شده است و برای استخراج ابعاد و طراحی مدل از روش تحلیل مضمون و مصاحبه با متخصصین موضوعی و برای آزمون مدل از روش مدل‌سازی معادلات ساختاری استفاده شده است. در بخش کیفی، ابتدا متون قرآن کریم و نهج البلاغه از منظر مفاهیم مرتبط با خودرهبری (رهبری، خودرهبری، خود مدیریتی، خودکنترلی) مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته و ۱۵۳۶ مضمون اولیه از قرآن کریم و ۴۳۵ مضمون اولیه از نهج البلاغه استخراج گردید. سپس با استفاده از تلخیص و مقوله بندی به روش کد-گذاری با تاکید بر مفاهیم مشترک در سه مرحله، ابتدا ۲۱۴ مضمون ثانویه و سپس ۷۹ تم فرعی و ۲۰ تم اصلی شناسایی شد. در نهایت نیز ۲۰ تم اصلی استخراج شده در چهار دسته مفهوم اصلی، پیش نیازها، راهبردها و نتایج خودرهبری طبقه بندی گردید. در بخش کمی، فرضیه‌های پژوهش بر روی نمونه‌ای شامل ۳۰۰ نفر از مدیران گروه توسعه سرمایه گذاری انتخاب بررسی شد. نتایج بخش کمی نشان داد که پیش‌نیازها و راهبردهای خودرهبری هردو با ضریب بتای ۹۷٪ بر مفهوم اصلی خودرهبری تاثیر دارند و مفهوم اصلی خودرهبری نیز با ضریب بتای ۸۹٪ بر نتایج خودرهبری تاثیرگذار است. پژوهش حاضر از دو منظر ارائه مدل جامع خودرهبری (به دلیل انجام پژوهش‌های متعدد در این حوزه ولی فقط در بخش راهبردهای خودرهبری) و همچنین تبیین مفهوم خودرهبری بر اساس آموزه‌های نظام ارزشی اسلام، دارای نوآوری است.

کلمات کلیدی:

رهبری، خودرهبری، قرآن کریم، نهج البلاغه، تحلیل مضمون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1355222>

